

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri foarte moderate

Abonamente și inserțiuni se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă.

UCAZUL LUI WLISSICS

„Ucaz”-uri nu se dau în state constituționale, numai în state despote, unde poporațiunea întreagă a țării, fie și de sute de milioane, cum e acuși a Rusiei, nu are voie liberă nici drept de hotărâre asupra sorții sale, ci tot „dreptul” acesta, și toată „voia” ei, este dreptul ce i-l face, și voia ce o are un singur om, cel pus cu coroana pe cap, în fruntea statului. Atari state avem azi în Europa pe Rusia și Turcia. Și pentru felul lor de cârmuire, aceste state se și prezintă în școale, ca și prin cărți și foi, la mici și la mari, în celelalte state europene, ca niște state-ciuhe, spaima tuturor oamenilor cu un dram de simț liberal, modern, constituțional!

Ungaria știm că e stat constituțional, și totuși, iată, se nu-ți crezi ochilor, și Ungaria începe a fi guvernată prin ucazur! Nu e aici de vină statul însuși, nici legile lui fundamentale, ci de vină sunt micii de suflet tirani ai constituției, ajunși a cârmul țara, cari abuzează în chip criminal de pozițiile lor, și scoțând colțuri întregi de țară de sub scutul legilor, le împing prin ucazuri în situații dureroase, hotărâșe cu disperarea!

Ministrul de culte WLISSICS a dat poruncă să se introducă în școale învățarea limbii maghiare până la jumătate din toate orele săptămânii. Și ci-că asta ar fi o tâlcuire a legii aduse la 1869 despre introducerea limbii maghiare ca studiu obligat în toate școlile populare. Și se explică vicleanul ministru așa: dacă s'a introdus prin acea lege limba maghiară ca studiu obligat, asta înseamnă că are să fie învățată în așa măsură, ca toți copiii trecuți prin școala populară, să știe vorbi unguerește! Deci dacă în felul cum s'a propus ea până acum, în 4—5 ore pe săptămână, nu s'a ajuns la atâta, dau poruncă să se înmulțească orele de maghiară, ca să fie destule și s'o învețe!

Mai auzit-ați de-o înțelepciune cusută cu ață albă, ca această înțelepciune a lui WLISSICS?

Asta e tocmai ca și cum ar veni un cap de grec și ar zice, că dacă s'a introdus limba greacă ca studiu obligat în gimnasiu, și cu orele în câte se propune, studenții nu ajung să știe vorbi grecește pe când ies din școală, apoi trebuie înmulțite orele de greacă până la jumătatea din totalul orelor, ba să înveți și alte obiecte în limba greacă, ca doară așa se ajunge scopul! Sau ar cere Neamțul pentru limba lui aceasta, sau Latinul pentru latina lui, sau Francesul pentru a lui!

Nu-i așa că e tare profund dl WLISSICS?

Și cine nu vede, că asta nu e o întregire ori o tâlcuire a legii dela 1869, la care se provoacă, ci o întortochiare, o răstălmăcire reu-tăcioasă a acelei legi, e o călcare în picioare a legilor existente privitoare la școalele populare confesionale, — cu scop de-a maghiarisa, și fără de o lege anume, acele școli!

Legile existente privitoare la școalele confesionale numai atâta cer, ca în acele școale, cari au ca limbă de propunere limba bisericii ce le susține, să fie luată, printre obiectele ce se predau în școală, și limba maghiară, în câteva ore pe săptămână, ca studiu obligat, cum e obligat computul, limba română, geografia și celelalte.

Nu mai atâta cere legea, și acestei cerințe a ei, confesiunile s'au supus pe deplin.

Ministrul WLISSICS nu găsește nici o lege, care i-ar da drept a cere mai mult decât atât! Să pune dar' să se facă șiret, și — între aplausele unei prese descreeate — trânteste un ucaz, care se tâlcuiește poruncă volnică, țără temeiu în lege, și ne cere ce vedeți că ne cere!

E rândul autorităților bisericesti, ca cele mai înalte păzitoare a școalelor noastre populare, să toarne nițică apă pe capul acestui ministru beat de șovinism, și să-i deschidă ochii la textul legilor țării, peste care nu are dreptul a călca și a intra așa nitam-nisam cu pintenii sei în sanctuarul bisericii și școalei noastre, implântând în mijlocul ei, în mod brutal, steagul maghiarisării!

De să vor supune acestui ordin, asta e începutul peririi școalelor noastre! Și lege nu este adusă care să decreteze această perire. Ear' prin ucazuri ca la Muscali, nu se poate!

Ear' dacă totuși se va putea, și noi vom fi siliți prin forță majoră a ne da legate maghiarisării și școalele noastre, — atunci noi Românii din țările coroanei ungare, trebuie să cercetăm serios, ce deosebire mai e, atunci, între politica absolutistă rusească, cu a cărei spectru ne spărie însași presa maghiară atât de adesea, și între cea „constituțională” unguerească, — ear' constatările ce le vom fi aflat, să se reoglîndească de-aproape și să influențeze apoi de aci încolo toate fapturile și pornirile întregii noastre politici!

Cloșca.

Ce e Széll curios să știe? Széll va trimite în curând o circulară către 11 comitate, și anume către cei din fruntea comitatelor Strigoniu, Șomogy, Bi-chiș, Cic și Treiscaune [acestea 2 se-cuești], să caute și să afle, că de ce Ungurii în aceste 5 varmeghii, în cei din urmă zece ani, în loc să sporească,

au scăzut cu acuși 2%! Ear' către cei din comitatele Bistrița-Năsăud, Fă-găraș, Treiscaune, Târnavă-mare, Turda-Arieș și Târnavă-mică, să caute ce e pricina că Românii în aceste comitate s'au sporit în cei zece ani din urmă, cu peste 10%? Picantă poftă are dl Széll, să știe el cum se sporesc Românii așa tare?!

„CURENTUL NOU“

V.

„SOLIDARITATEA“

În discuția asupra noului curent se face multă vorbă și despre »solidaritate«, și noi suntem prezentați ca unii ce n'am fi știind cinsti din de-ajuns acest bun național. Să vedem dar' ce e cu »solidaritatea«.

Politicianii noștri teoretici, ca toți teoreticii, călăresc pe principii și nu țin cont de realitate. Astfel principiul solidarității încă a jucat și joacă un rol deosebit în politica noastră națională. Așa vedem pe dl Dr. Alexandru Mocsony constatând cu vedita plăcere că »din aventuroasa expedițiune memorandistă numai un singur lucru a putut fi salvat: principiul solidarității«, ear' »însemnătatea rezistenței pasive iese și mai clar la iveală dacă considerăm, că întreaga noastră putere residă în principiul solidarității naționale«, și tocmai acest principiu salvator pare amenințat prin noul curent. Așa dar'...

principiul solidarității și nu în-sași solidaritatea a fost salvată din campania memorandistă, ear' întreaga noastră putere residă în principiul solidarității naționale și nu în însași solidaritatea. Nu voi să discut că de fapt fost-a sau ba salvat principiul solidarității, fiindcă aceasta împrejurare e cu totul irelevantă, fiind adevăr netăgăduit, că în realitate noi — nici-când nu am fost solidari și mai puțin suntem astăzi. Căci nu poate fi vorbă de solidaritate atunci, când în partidul nostru există mai multe grupuri, cari la tot cazul au dezvoltat mai multă forță întru combaterea și discreditarea reciprocă, decât întru combaterea dușmanului comun! Sau constă solidaritatea în aceea, ca noi în diferitele centre, din motive confesionale, materiale, sociale și une-ori curat personale, să ne combatem până la cuțit, angajându-ne toate forțele la atari lupte netrebnice?

În acțiuni pozitive nici-când nu s'a putut manifesta principiul solidarității la noi. Dar' nu înzadar am învățat noi teorii, nu înzadar am auzit noi de așa numitele ficțiuni: Dacă nu putem fi solidari la acțiuni pozitive, se vedem cum merge cu solidaritatea punându-ne pe negațiune? Și eată salvat principiul solidarității. Ce-i drept această solidaritate se manifestează în ne-

lucrare, în neactivitate și trândăvie, dar' ce ne pasă nouă, doar' noi nu pentru cauza națională, nu pentru existența noastră luptăm, ci pentru... salvarea solidarității!

Departa de mine cugetul, de a contesta importanța unei solidarități reale, însă nu ne este permis a merge întru salvarea principiului de solidaritate până la absurd, căci aplicând consecuent acest principiu, ajungem la veto nobilimei polone, conform căruia hotărârile trebuiau aduse cu unanimitate, având dreptul ori-care nobil să împedecă chiar și cea mai salutară hotărâre.

În consecință dacă nu voim să ajungem la soarta Polonilor, nu ne este permis a ne face pendentă activitatea noastră de capriciile unuia sau altuia, chiar și cu riscul de a sparge solidaritatea trândăviei și a neactivității, nu numai că nu ar lua nici o răspundere morală asupra sa și nu ar comite nici un sacrilegiu, la din contra, ar fi unul dintre cei mai mari binefăcători ai neamului românesc.

Așa stăm cu solidaritatea.

Sinodul arhieresc din Sibiu luând Marți sub examinare canonică pe noul ales episcop al Aradului P. C. Sa Vasile Mangra, n'a găsit nici o pedecă canonică pentru înălțarea sa la treapta arhierescă la care l'a chemat Sinodul aradan. Mai e napoi acum întârrirea din partea Coroanei.

Convocare.

Dorind a veni într'ajutorul economilor din acest finut, restituindu-le pagubele ce i-ar ajunge în vite, — subscrișii invităm prin aceasta pe toți amicii acestei idei, la adunarea generală de constituire a »Reuniunii pentru ajutorarea economilor la pagube în vite«, — pe ziua de Sânziene, (7 Iul. n., 24 Iunie v.) la orele 3 d. a. în localul școalei române din Orăștie.

Obiect: Desbaterea și stabilirea Statutelor Reuniunii și prima constituire pe baza lor.

Orăștie, la 12/25 Iunie 1902.

Dr. Ioan Mihu
Dr. Aurel Vlad Ioan Moța
Dr. Romul Dobo
Ioan Branga Const. Baicu
Nicolau Vlad
A. P. Barcianu Daniil David
Ioan I. Vulcu
Ioan Fleșeriu Nic. Mihăilă
Ioan Popovici
Manase Iar Petru Belei
Simion Sécărea
Nic. Andreiu George Daniil
Liviu Friedman
Alex. Herlea Nic. Terhetea
Ilie Popovici
Ioan Trifon Dionisiu Bobei
Basil Botean

Presa română

și

ucazul lui WLISSICS.

Avem mulțumirea de a putea înregistra, că ziarele române, aceste străji vii ale naționalității noastre, și aproape singurele noastre tribune libere, de pe care mai putem adresa poporului nostru ori când cuvântul inimii noastre, — au sărit aproape toate cu bărbătească indignare întru combaterea ucazului lui WLISSICS și protestarea contra lui.

„Gazeta Transilvaniei” a fost prima care, în numerii sei dela 19, 20 și 21 Iun., a stăruit și a combătut volnicul ordin. În numărul dela 20 Iun. scrie între altele:

„Au avut un mare noroc, ori nenoroc, cum vrei să o iei, Ungurii, că de când s'a introdus dualismul, monarchia noastră n'a fost încurcată în nici un război! S'a bucurat de pace și constelația politică a fost de așa, încât guvernele unguerești, sub scutul alianței germane, au putut neîmpedecate să-și desfășure și continue politica violentă de maghiarisare...”

„Au mai avut și alte noroace maghiarisătorii noștri, dintre care cel mai însemnat a fost, că opozițiunea naționalităților dela început și până în ziua de astăzi, a suferit de neajunsul cel mare, că n'a putut ajunge până la o apărare comună, simultană și solidară pe toată linia!»

Adevărat! Asta am simțit-o și o simțim nespuse de dureros și noi cari ne-am grupat în jurul acestei foi, și de aceea am zis și zicem într'una: să pornim odată pe o organizare serioasă, căci altfel ne mănăcă ciorile toată politica națiunii, și fiecare zi perdută încă în neorganizare, e păcat neiertat! În slăbiciunea noastră au ei mult noroc! Cine se ne apere, cum și unde, în starea în care ne aflăm?

*

„Tribuna” din Sibiu scrie la 24 Iunie, între altele:

„Prin ordinațiunea primă [despre predarea religiei în limba unguerească], ministrul vrea, ca băieții noștri dela școalele de stat, nici rugăciunile să nu le mai reciteze în românește.

„Prin a doua intențiunează infiltrarea cu forța a limbii maghiare și zădărnicierea progresului general al învățământului.

„Limba bisericilor noastre este limba românească, prin urmare biserica nu poate propovedi credincioșilor sei credința, decât numai în această limbă, în limba cultului seu!

„Tendența e evidentă: vor să ne sugrume naționalicește, ear' încât n'ar succede aceasta, să ne țină în întunec, în neștiință.

„Datorința noastră este să ne opunem cu toate mijloacele legale ce ne stau la dispoziție. Capii bisericesti și consistoarele noastre, în înțelegere comună să-și facă protestul contra ordinațiilor ilegale. Să spună verde guvernului, că nu vor suferi încălcările în drepturile bisericii și nu vor suferi, ca școalele, susținute de biserică și din sudoarea credincioșilor, să devie pepiniere de maghiarisare! În același timp frunțași, preoți și mireni, să se adune,

FOILETON

RODERICH

De M. Kossak.
(Urmare).

Asta era pentru mătușa prea mult. Purtarea aceasta neexplicabilă a mirelui o umplea de mirare și îi dădea ansă la adâncire în gânduri... Pausa ce se făcuse o folosise lavanezul, pentru a îndrepta conversațiunea pe căi mai puțin primejdioase.

»Ei, ai fost mulțumită cu mine?« întrebă el încet pe Lisa, când se sculară dela masă.

Ea nu-i dădea nici un răspuns, dar' privirea ce i-o aruncă, îi dovedea, că necazul ei a dispărut deja în mare parte.

Restul acestei zile precum și cele două următoare, le trăi Lisa ca în vis. Cu toate că știa, că tot ceea ce se petrece, este numai o glumă, ce Kosel și-a permis-o cu ea, totuși ei i-se părea ca ceva adevărat, ca și cum istorioara fantasiei sale trăia într'adevăr luând forme concrete. Dacă el vorbea cu ea și îi zicea »Liso« și »tu« sau când vorbeau despre viitoarea lor gospodărie, numai cu greu revenea la convingerea, că acestea toate nu sunt decât un joc, care se va termina peste două sau trei zile și atunci

simția trecându-i un fior de gheață prin inimă. Câtă plăcere n'ar fi simțit, dacă ar fi fost sigură, că cele de cari i-a vorbit el, ar fi în realitate și dacă cuibul acela cald și plăcut, pe care el i-l oferă în lumea depărtată, ar fi așteptat-o pe ea! De mult tot dorea să vadă țeri necunoscute, depărtate. După ce i-a trecut necazul, ce el i-l cășunat prin împrejurarea, că a făcut-o pilă de joc în această scurtă comedie, ea nu mai putea să arete față de el nici cea mai mică mânie.

»Ascultă tu Liso! Până la urmă tot are să iasă ceva din istoria asta! zise Mili odată când văzuse pe Lisa stând în verandă și așteptând pe Kosel, care-și avea cuartirul în cel mai apropiat hotel.

»Cum, ce va fi?« zise Lisa. »Nu înțeleg ce vrei să zici!«

Blondina clipi cu șiretenie din ochi. »Nu te mai face! Știi tu bine ce vreau eu să zic! De ce stai dară aici și îl aștepti așa nerăbdătoare?«

Lisa era aproape să plângă la auzul acestor glume arzătoare. Să fi fost ea în fine într'adevăr mai cordială cu lavanezul, decât ar fi trebuit să fie? Dacă a fost așa, apoi în viitor va fi cu mult mai cu băgare de seamă, va fi cu mult mai retrasă, ca până acum. Când însă sosi el cu un splendid buchet de trandafiri în mână și cu un cald

și pretinesc salut pe buze, ea nu putu decât să-și mulțumească tot așa de pretinește. El se purta așa de cu tact și așa de cavalereste și ea se simțea așa de fericită, ca nici odată până atunci. Era doară așa de plăcut să simțea încă odată, că e tinere și că inima îi bate așa de repede! Mâne dimineată deja, poate ca aceste plăceri să dispară! Ah! dacă această dimineată ar fi încă departe!

După prânz obișnuiau tinerii să facă preumblări în romantice împrejurimi ale Ninfenheim-ului și la acestea era foarte natural, ca ei să se despartă în două grupe. Mili mergea cu asesorul Müttrich, ear' Lisa cu lavanezul. La aceste plimbări povesteau ceștia din urmă foarte animat; el îi spunea, că toate câte el a vorbit despre proprietățile sale din lava, sunt curat adevăr. La început fusese inginer, mai apoi unchiul seu, care n'avea copii, l'a chemat la sine și l'a încredințat cu conducerea întinselor plantațiuni, lăsându-i-le după moarte ca moștenire. Unchiul seu murise deja de doi ani și acum el era stăpân în locu-i. De acum cinci ani, de când călătorește spre Indii, Europa o revedea acum pentru prima oară, dar' despre scopul călătoriei sale nu amintise încă nimic.

Astăzi însă, a treia zi de când se afla în Ninfenheim, pe când tocmai treceau pen-

tru a patra oară prin frumoasa vale a acestui plăcut loc de băi, începuse el de-odată să vorbească despre acest lucru.

»Știi dta, d-șoară Liso«, zise el, »ce caut eu în Europa și deosebi în aceste ținuturi?«

»Ei, de bună samă vei fi venit mânat de dorul de a-ți revedea patria!«, răspunse ea cu ton sigur.

»Și asta, dar' apoi încă ceva. Vezi dta, moșiile mele sunt în lăuntru insulei, locurile sunt singuratiche, e drept că am pretini prin împrejurimi, dar' trebuie să călătoresc câte o zi întreagă până la ei. Mai mult ca de două ori pe lună nici nu ne întâlnim la olaltă. Ar fi cu totul altfel dacă... ei da... până azi a trebuit să stau așa singur ca un pustnic. Casa mea este întocmită foarte cum se cade, dta o cunoști de altfel din descrierile mele, ocupațiune am mai mult ca destulă, apoi cărți pentru orele libere, scurt nu-mi lipsește nimic, ca să mă simt bine, decât numai un lucru. Poți dta să găsești ce este acel ceva?«

(Va urma.)

Redactor resp.: IOAN MOȚA

Intreprinzător
de zidiri.

Subscrisul, având cocișuina după lege, ca edificator, iau în întreprindere

zidire de case cu edificiile lor economice, apoi școale zidite după cerințele timpului, cum și reparări de biserici, etc.

Subscrisul am zidit frumoasa casă parochială din Gelmar, și am reparat biserica din Turdaș și din Gelmar, etc.

Rog onoratul public a mă încredința cu edificări, stând bun despre aceea, că va fi deplin mulțumit de lucrul meu.

(89) 4— Ioan Herța lui Petru
edificator în Orăștie (str. lungă).

Sz. 559/1902. végrh. (99) 1—1
Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági vhajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a nagy-szebeni kir. jbiróság 1902. évi P. 120 számú végzése kövekeztében Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képvisel »Albina« takarékpénztár javára id. Hiea Moise s. t. kernyesdi lakos ellen 129 kor. s jár. erejéig 1902. évi május hó 22-én fogantatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 740 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, lovak és szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiróság 1902-ik évi V. 467/2 sz. végzése folytán 129 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi október hó 10. napjától járó 8% kamatai, 1/8% váltódij és eddig összesen 42 kor. 50 fill. biróilag már megállapított költségek erejéig ado-

sok lakásán leendő eszközlésére 1902. évi július hó 15-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igézőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felül foglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegben, 1902. évi június hó 20. napján.

Szentmiklosy András,
kir. bir. végrh.

Sz. 671/1902. végrh. (100) 1—1
Arverési hirdetmény.

Alólirott kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901 évi V. 711 számú végzése folytán, Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénz- és hitelintézet részvénytársaságnak Rusoiu David és társai kosztosdi lakosok elleni 816 kor. tőke, ennek 1900. évi 2/VII-től járó 6% kamatai, 18 kor. 40 fill. eddigi, 5 kor. 80 fill. ezuttali árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felül foglalt és 1560 koronára becsült tehene, juhok, sertések és szénaból álló ingóságok birói árverésen elfognak adadni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1902. évi V. 385/2 számú végzése folytán, a helyszínen vagyis Kosztosden községében adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1902. évi július hó 21-ik napjának délelőtti

8 órája tüzetik ki, a midőn is a fentti ingóságok esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak elárvereztetni.

A befolyandó vételár esetleg birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvárosban, 1902. évi június hó 22. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

Sz. 670/1902. végr. (101) 1—1
Arverési hirdetmény.

Alólirott kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1902. évi V. 68 számú végzése folytán Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénz- és hitelintézet részvénytársaságnak Kerekes Áron és társai szászvárosi lakosok elleni 87 kor. tőke, ennek 1900. évi 9/XI-től járó 6% kamatai, 11 kor. 80 fill. eddigi, 4 kor. 60 fill. ezuttali árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felül foglalt és 640 koronára becsült ökrök és tehenekből álló ingóságok birói árverésen elfognak adadni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1902. évi V. 68/4 számú végzése folytán, a helyszínen vagyis Szászvárosban adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1902. évi július hó 15-ik napjának délutáni 2 órája tüzetik ki, a midőn is a fentti ingóságok esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak elárvereztetni.

A befolyandó vételár esetleg birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvárosban, 1902. évi június hó 22. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

„ARDELEANA“
Institut de credit și de economii societate pe acții.

Sediul: Orăștie, în casele proprii.

Fondată la anul 1885.

Capital social: 500.000 cor. Fonduri: 350.000 coroane.

Starea Depunerilor: peste 2,000.000 cor.

Se primesc: Depuneri spre fructificare, dela particulari cu 5% fără anunț, cu 5 1/2% cu anunț; ear' dela corporațiuni culturale cu 6% interese.

Darea de venit după interese o solvește institutul separat.

Depuneri și ridicări făcute prin postă se efectuesc cu reîntoarcerea postei.

11— (59)

Direcțiunea.

„ASSICURAZIONI GENERALI“
fondată în 1831.

Această mare bancă de asigurare, care prin plățirea punctuoasă a pagubelor celor asigurați la ea și prin prețuirea bună a bagubelor (din foc) și-a atras în cea mai mare măsură încrederea publicului, — are la sfârșitul anului trecut 1900, următoarea avere:

Capital și reserve	173.458.451 cor.
Capitaluri asigurate la ea pe viață	525.894.823 >
Asigurări contra focului	77.309.462 >
A plătit dela înființarea sa de tot, pagube	688.595.391 >

Aceste cifre arată, că banca »Assicurazioni Generali« dă cea mai mare chezeșie chiar și celui mai precaut proprietar, și arată că marea încredere de care această bancă se bucură, e deplin întemeiată, prin fondurile ei cele mari.

»Assicurazioni Generali« primește asigurări:

1. Pe viața omului, pe un termen oare-care, sau asigurări de rente (pensii), cari se plătesc ori la moarte îndată, ori la terminul ales de asigurat.
2. Contra pagubelor de foc, trăsnet, exploziune prin gazuri, pe mobile și imobile.
3. Contra pagubei de chirie urmată după arderea casei.
4. Contra spargerii obiectelor de sticlă ori metal.
5. Contra pagubei urmate din transport, pe uscat ori pe apă.
6. Contra pagubei din spargere cu furt asigură obiecte sau hârtii prețioase.

Primește asigurări de zestre pentru fete și copii.

(1) 10—10

Agentura principală a băncii

„Assic. Generali“ în Orăștie.

(Informațiuni la administrația acestei foi).

Editor: Ioan Moța.